

Deklaracja w sprawie kształtu Wyspy Spichrzów.

My, niżej podpisani przedstawiciele stowarzyszeń, organizacji i mieszkańców Gdańska, którym zależy na zachowaniu i pomnażaniu historycznego piękna miasta, wyrażamy zaniepokojenie z powodu obrotu spraw związanych z dokończeniem odbudowy Wyspy Spichrzów, a w szczególności terenów na północ od ulicy Stągiewnej. Szczególny niepokój budzą powtarzające się wypowiedzi niektórych przedstawicieli Władz Miasta, wyrażające niechęć do odtwarzania historycznego piękna i postulujące budowę obiektów w postaci sprzecznej z wymaganiami ochrony dziedzictwa kulturowego naszego miasta, o niezwyklej, wprost wyjątkowej wartości w skali światowej. Niepokoi tryb rozpisania konkursu na koncepcję architektoniczną jako konkursu zamkniętego, o nieznanym opinii publicznej założeniach, z zaproszeniem wybranych pracowni architektonicznych, które zasłynęły – jak to określono – „nowatorskim spojrzeniem na architekturę zabytkową”. **Takie podejście grozi zniweczeniem efektów tego, co przyniosło nam chlubę i ściąga miliony turystów – odbudowy Głównego Miasta.** Wyspa Spichrzów była największą w Europie dzielnicą zabytkowych magazynów portowych o fascynującej architekturze, wytwarzających niezwykle atmosferę. Ze stojących tu niegdyś setek spichlerzy zagładę 1945 r. przetrwały trzy, z pozostałych odbudowano dotąd zaledwie ok. 40, głównie w południowej i środkowej części Wyspy. Niezwykle cenna jest też pochodząca z XIV i XV w. siatka ulic. Dla historycznej tożsamości naszego miasta szczególnie ważna jest postać północnej części Wyspy, po drugiej stronie Motławy, na przeciwko pieczolowicie odbudowanego Długiego Pobrzeża, niezrównanego „waterfrontu” Głównego Miasta, stanowiącego jednak tylko jedną pierzeję słynnej na cały świat ulicy wodnej. Dla zachowania piękna krajobrazu odwiecznego portu Pierwszej Rzeczypospolitej niezbędne jest przywrócenie dawnej postaci także drugiej, przeciwległej pierzei. Postulat odbudowy dotyczy wszystkich zachowanych do 1945 r. spichlerzy na północ od ulicy Stągiewnej (ściany lub fundamenty jeszcze stoją), mających wielką wartość architektoniczną i historyczną, stanowiących niezbywalną część światowego dziedzictwa. Chodzi tu o odtworzenie ich zewnętrznego kształtu, który sprawiał, że były czymś absolutnie niepowtarzalnym w świecie i decydowały o urodzie starego portu na Motławie. Zastąpienie ich postmodernistycznymi, rażącymi w historycznym miejscu budowlami z betonu, szkła i metalu o sprzecznych z historią formach i agresywnej skali oznaczałoby zubożenie i zepsucie tego, co w Gdańsku najcenniejsze – cudownego, ukształtowanego przez wieki, krajobrazu miejskiego, w tym przypadku – portowego. Obniżyłoby to wartość już odbudowanej, niezwykle cennej części światowego dziedzictwa. Aby tak się nie stało, konieczne jest ściśle przestrzeganie przez uczestników konkursu warunków konserwatorskich, wzmocnionych o postulat rekonstrukcji wyżej wspomnianych obiektów i zespołów, z dostosowaniem do nowych funkcji. Ewentualne nowe budowle powinny swoim charakterem harmonizować z odbudowanymi spichlerzami przez zastosowanie tradycyjnych technik budowlanych. **Domagamy się konsekwentnej kontynuacji w północnej części dzielnicy Spichlerze wielkiego dzieła przywracania naszemu miastu dawnego piękna, unicestwionego przez wojnę i powojenne zaniedbania. Wyrażamy nadzieję, że uczestniczący w konkursie architekci zaskoczą nas nie „nowatorstwem”, tylko umiłowaniem historycznego piękna, które jest świadectwem wysokiej kultury.**

Gdańsk, 17 lutego 2010 r.

l.p.	imię i nazwisko/institucja	adres	podpis

l.p.	imię i nazwisko/institucja	adres	podpis